

LXXXI.

Beretning

angaaende

Forslag til Lov om Afstæffelse af tvungen kirkelig vielse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 21de Marts 1898.)

Kort efter, at Udvalget var nedsat, tilskrev det den 23de November gennem sin Formand Ministeren saaledes:

„Under Henviſning til Deres Ekscellences Udtalelſer i Tinget ved første Behandling af Lovforslaget om Afstæffelse af tvungen kirkelig Vielse (Rigsdagstidenden Sp. 1037) tillader jeg mig paa Udvalgets Vegne at forespørge om, hvorvidt Deres Ekscellence ønsker mundtlig eller skriftlig for Udvalget at fremsætte Forslag om frastiltes Vielse m. m.“

Herpaa modtog Udvalget den 26de s. M. følgende Svar fra Ministeren:

„I Anledning af det ærebe Udvalgs Forespørgsel skal jeg ikke undlade at meddele, at jeg i hvert Fald, forinden jeg fremsætter det af mig behudede Forslag til Lov om Forandringer i Reglerne for Egtetabs Indgaaelse i visse Tilfælde, maa ønske en mundtlig Konference med det ærebe Udvalg, men at det nævnte Forslags Bearbejdelse endnu ikke er saa vidt fremskreden, at jeg ser mig i Stand til at fastsætte Tiden for denne Konference, som jeg imidlertid haaber vil kunne finde Sted inden Nytaar eller senest straks efter Nytaar.“

I Genhold hertil fremlagde Ministeren, dog først i et den 18de Februar afholdt Udvalgsmøde, det som Bilag hertil aftrykte „Forslag til Lov angaaende frastiltes Vielse m. m.“ som han udførlig begrundede og derefter overgav til Udvalget med Bemærkning, at han ikke selv ønskede at stille det, men hvis Udvalget vilde stille det, vilde han slutte sig til det.

Dette har man dog ikke ment at kunne gøre, idet det i Virkeligheden ikke vilde afhjælpe nogen af de Brøst, som den bestaaende Tilstand lider under, hverken for Borgere eller for Præsterne. Den Tvang til kirkelig Vielse, som nu hersker, vilde jo vedblive uforandret og dermed al den Forargelse, som knytter sig dertil. Borgere opnaa